

Het Baspanel

Wat doet de Kemper Profiler voor bas?

Geen bassist reist - in tegenstelling tot sommige gitaristen die een Vox, een Marshall en een Fender Twin tegelijk meenemen - met een vrachtwagen vol basversterkers. Want ook al is het bijzonder lekker een Ampeg SVT af te wisselen met een Warwick Jonas Helborg-set plus voor het leuk een Ashdown BTA 400 plus 8x10 inch, ze zijn gewoon te groot en - hoe meer buizen, hoe meer risico - te kwetsbaar. En te duur. Is de roemruchte Kemper Profiler versterkermodeler hiervoor een oplossing? In het baspanel testen we dit uit met een aantal ervaren bassisten.

Schrijver dezes is nooit op zoek geweest naar een Heilige Graal, maar wil een Heilig Servies. Keuzemogelijkheden! Toen de Kemper Profiler inclusief eindversterker (de Powerhead) uitkwam, werd die aangeschaft. Samen met een set Acoustic Alignment-speakerkasten, die de profielen van versterkers en speakerkasten in theorie zonder vermenging met het eigen karakter kunnen doorgeven. Hij speelt er al weer twee jaar met veel plezier op. En klinken doet het. Maar klopt de theorie? Kopieert de Kemper voor honderd procent het karakter van je versterker?

Zeven kilo

Kemper was dé hype op de NAMM van 2011. Een voorversterker/DI die niet alleen profielen van verschillende gitaarversterker- en speakerkastcombinaties te bieden heeft, maar ook de karakteristieken van elke versterker die je tegenkomt kan 'fotograferen'. En dat was nieuw! Belangrijk was vooral dat de profielen overtuigden, want wie herinnert zich niet de relatief goedkope pedalen waarmee naast wat effecten ook de profielen van speakerkasten en diverse versterkertypen konden worden geïmiteerd? Belangrijkste karakteristiek van die pedalen was dat alles het mooist klonk als je alles uit zette, en nog mooier wanneer je het hele ding ertussenuit haalde. Maar betrouwbaar waren ze wel: geen kapotte buizen, geen reutelende versterkeronderdelen. Ik heb eens op een modeling-basgitaar gespeeld, die er middels profiling in slaagde alles wat je lelijk vond aan een Rickenbacker, P-bass, J-bass en Music Man te voorschijn te toveren. Digitaal? Laat maar. Tot Kemper ten tonele verscheen. En ik in 2016 de versie kocht met eindversterker. Zeven kilo, en je hebt alles bij je. Want, de Kemper Profiler Powerhead heeft ook een niet misselijke bank aan goede effecten aan boord: van talloze distortions, delays, echo's, envelope followers

tot intelligente pitch shifters en een 'analoge' octaver.

Foto's

Er zijn inmiddels enkele honderden profielen van basversterkers beschikbaar en bijzonder bruikbare, mag ik na een paar jaar vaststellen. Ik gebruik tijdens een optreden profielen van Ampeg, Acoustic, Eden, SWR, Focusrite en zelfs van mijn eigen buizenversterkers. Of op andere avonden merk ik op dat een bepaalde versterker het in die zaal niet 'lekker' doet, en dan verwissel ik hem voor een ander. Maar ook gebruik ik een waaier aan goede effecten, zodat ik mijn kwetsbare Electro-Harmonix Basssynthesizer thuis kan laten. Verder kan ik één of meerdere 'foto's' van mijn kwetsbare buizenversterkers inladen. Eventueel met mijn lastigste maar mooiste distortion ooit - de Bass Bully - ertussen. Aanslaggevoelige effecten of modulerende effecten kun je niet profilen, overigens. Let wel, ik noem het 'foto's', want je profilet een bepaalde stand van je versterker. Niet de totale versterker. Die kun je later in het gebruik wel bijregelen, maar als je een cleane en een zwaar vervormde stand wil, dan kun je beter meerdere 'foto's' maken.

Hoe dat werkt? Je kunt het via een microfoon doen, of via een DI, of zelfs via een speciale DI die je tussen de speakerkast en de versterker plaatst. Zodat je - heel belangrijk - ook de eindversterkerbuizen mee-profilet. Wat er dan gebeurt? De Kemper jaagt gedurende enkele minuten een set angstaanjagende fax-, ruis- en bonkgeluiden door jouw setje, en daarna kun je het een naam geven, eventueel bijregelen en opslaan. Klaar. Ondanks de vele knoppen en instellingen werkt de Kemper zeer intuïtief, al moet je als bassist wel zorgen dat je niet alle mogelijkheden wilt gebruiken. Extra mogelijkheden die je écht nodig hebt moet je gewoon even opzoeken, en ze zijn er eigenlijk altijd. ►

Zes heren en een Kemper

Na koffie, tompoezen en een kennismaking, werden de verwachtingen vergeleken. Aanwezig zijn gastheer Erik de Koning van ZMC Studio's, basbouwer Sander de Gier, de jonge bassist Huy Le, schrijver van dit artikel Remus Aussen, Ocobar-bassist Bart Wijtman en bassist/conservatoriumdocent Henk de Ligt.

'Ik heb wel eens met een gitaar op zo'n Kemper gespeeld, en dat was op zich te gek', vertelt Sander. 'Maar ik miste een bepaald gevoel, een bepaalde interactie met de versterker. Ik kan niet verklaren wat het is.' Henk gaat ervan uit dat zijn vingers het geluid maken, maar is erg benieuwd. Bart verwacht dat het voor bas een stuk minder nauw steekt dan voor gitaar. 'En ik sprak Rinus Gerritsen onlangs, die heeft de versterkers die hij live meenam, in drie dagen geprofiled. Hij heeft live twee Kempers en is laaiend enthousiast! Dus ik verwacht hier veel van. Niet dat alles exact hetzelfde zal zijn, maar ik ben benieuwd of ik hetzelfde ervaar als ik op eerst op het origineel en daarna via de Kemper speel.' Huy is vooral benieuwd naar de mogelijkheden. Erik vraagt zich af wat precies geprofiled en opgenomen wordt via de speciale DI: krijg je de speaker erbij, of heb je vooral de versterker, inclusief eindtrap? 'Joh, die opnames geloven we wel', vinden de heren. 'Laten we gewoon luisteren wat er uit die versterkers en die kasten komt!'

Snoeren verwisselen

De versterkers worden voorgegloeid en de Kemper gaat op de profiling-stand. Na een paar vrij snel herstelde weigeringen - uitgangssignaal aanpassen: dat komt ervan als je de handleiding niet uit je hoofd kent - begint de herrie van het faxen en bonken. 'Lost - In - Spaaace! Het begin van een mooi surfnummer!' lachen de mannen. Erik: 'Jarenlang onderzoek voor al die geluiden in talloze studio-plugins, en hier: een beetje ruis en boemboem en het is klaar?' 'Ja Erik!', antwoorden de bassisten. 'Maakt ons niks uit, als het werkt.' De profile is klaar. Er wordt vergeleken. De basmannen kunnen geen verschil horen. 'Nou, misschien... Nee, toch niet.' Henk's moderne Hevos 400B ondergaat dezelfde behandeling. Net als de '70 Oliver 120B. 'Rot op! Ik hoor geen verschil!' Een gezamenlijk onderzoek wijst echter uit dat we de originelen met de originelen vergeleken hebben. Tsja. Schrijver dezes weet ook niet alles. We moeten dus steeds

‘Het lijkt wel erg veel op elkaar, maar niet helemaal’

wat snoeren verwisselen om afwisselend de Kemper en de originele versterker over de kast van de originele versterkers te laten klinken. Sowieso zijn de in de Kemper aanwezige profielen, afgespeeld via de Acoustic Alignment-kasten, niet echt te vergelijken met de speakerkasten die in de studio staan. Wat versterkt wordt doordat de Acoustic Alignment-kasten, die nog voorzien moeten worden van een 'tweeters dempen'-stand, de kasten te veel hoog mee geven. Duidelijk is - en dat wisten we eigenlijk wel - dat de kasten zelf alleen via een microfoon goed te profilen zijn. 'Speakers hebben, en dat weten we natuurlijk, gewoon een enorme invloed op het geluid,' vindt Sander: 'Ik heb ooit een speaker van een B15 vervangen voor een nieuwe, en het geluid was onvergelijikbaar.' 'Nou, dan zijn we klaar!', vindt Henk. 'Je krijgt niet zomaar het geluid van je hele set, of je moet het via een microfoon doen. OK, de versterkers doet ie best goed.' 'Ik neem in mijn studio dus wel op via een microfoon,' stelt Bart.

Douw

Met enkele listige verloopstekkers uit de studiobakken sluit Erik nu afwisselend de

Gastheer **Erik Koning** heeft vijf jaar geleden de ZMC Studio's en het Zang- en Muziekcentrum Vlaardingen opgericht, met inmiddels 12 docenten ruim 150 leerlingen; de studio draait ook lekker. Erik speelt viool en

zingt in Let's be Gypsies, een band die zowel traditionele Hot Club de France-jazz speelt als eigen nummers in die stijl. De mannen van het quintet, strak in tweed, pikken een mooi graantje mee van de Peaky Blinders-hype.

Huy Le is in leeftijd duidelijk de 'next generation' bassist van het gezelschap. Hij maakt muziek voor dans- en theatervoorstellingen; hij speelt basgitaar bij Dr. Meraki - in 2018

op North Sea Jazz - en is momenteel druk bezig met het opzetten van een live techno-project waarin hij de met effectpedalen doordrenkte bassen voor zijn rekening neemt. Hij studeert basgitaar aan het Rotterdamse conservatorium.

Remus Aussen combineert zijn werk als zelfstandig communicatieadviseur met zijn - inmiddels ruim 40 jaar - baswerk. Hij speelt contrabas en basgitaar bij Diona Fox & her Ragdolls, en links en rechts free lance. En hij schrijft voor De Bassist.

Sander de Gier

speelt een beetje bas, gitaar en sax, maar is vooral bekend als bas- en gitaarbouwer, wat hem een set goede basoren opgeleverd heeft. Zijn De Gier-bassen zijn

misschien wel het meest bekend van het feit dat Marcus Miller en Richard Bona ze - de tweede zelfs op YouTube - nogal waarderen. En in de documentaire Basmannen werden zijn bassen niet alleen door Vriente junior en senior bespeeld, maar waren ze ook onderdeel van de discussie.

Henk de Ligt is docent contrabas, basgitaar en compositie op onder andere het Rotterdams en Zwols conservatorium. Hij is momenteel de album aan het afronden van zijn eigen groep HENK. Een Braziliaanse groep waar hij in

speelt staat even on hold, maar gaat volgend jaar de theaters weer in. Verder schrijft hij veel in opdracht.

Bart Wijtman speelt in Ocobar, en maakt met dat trio voor een belangrijk deel muziek voor films en documentaires. In het verleden begeleidden ze onder anderen Freek de Jonge, en ze hebben net een tour met Leo Blokhuis afgerond. Ocobar doet ook eigen tours, en binnenkort is er een speciaal project in Schiedam bij 'De Stokerij', met onder andere Frederique Spigt. Hij speelt met zijn vrouw, zangeres Simone Roerade in de band Mrs Hips. Op dit moment speelt Bart bovendien - naast Rinus Gerritsen - basgitaar in het Supersister Project van Robert Jan Stips, een tijdje terug te zien in het Uur van de Wolf.

‘In de metal-hoek is Kemper vrij populair, ook bij bassisten’

Kemper en - toch de belangrijkste te vergelijken set - Bart's net gereviseerde '63 Ampeg B15N met een kast uit de jaren zeventig - aan. 'Het lijkt wel erg veel op elkaar, maar niet helemaal,' vindt Huy. Bart: 'Vind ik ook! Ergens onderin is het toch anders. Ik mis iets aan douw, aan diepte, iets dat me gewoonlijk meer inspireert. En het is ook niet eerlijk: die Precision met flatwounds en deze B15 houden gewoon te veel van elkaar.' Sander hoort het ook. 'Maar dat is wel omdat we ze hier steeds naast elkaar horen. Zou je het live, of in een studio, ook zo ervaren?'

De Ampeg-set of de profile over dezelfde baskast, bespeeld met een Precision Bass met flatwounds, laten een behoorlijk verschil horen. Feit is overigens wel dat de zojuist gemaakte Ampeg-profile beter klinkt dan alle andere in de Kemper. Wat natuurlijk ook met gebruikte instelling aan de hand van de gebruikte bassen te maken heeft. De profielen van de andere versterkers, en zeker wanneer ze bespeeld worden met bassen met roundwound snaren, laten kleinere verschillen horen.

Retelastig

Het is geen eenvoudige klus, een Kemper en echte versterkers vergelijken. Feit is dat we de mogelijkheid om ook profiles met microfoons op te nemen, hebben laten liggen aangezien we de verschillen tussen versterker en profile al vrij duidelijk vonden. 'Is er verschil?' Dat was immers de eerste vraag van dit panel. Antwoord: ja! Bart, met de in topstaat verkerende '63 Ampeg B15N de inbrenger van de meest opvallende set, mag het laatste woord: 'Misschien moeten we niet van een Kemper verwachten dat hij een complete basstack exact kan kopiëren.' Dat is ook retelastig, want een speaker doet veel en een microfoon ook. Toch kloont hij een versterker indrukwekkend goed. In live-situaties gaat er zo wel een schoon en tof basgeluid richting PA. Idem als je in een studio zonder speaker opneemt. Ook heeft de Kemper geen last van een 'digitale feel'. Kemper is ook voor bas een geweldige manier om een heel arsenaal aan karakteristieke, bruikbare geluiden en subtiele of minder subtiele nuances in je toon te brengen. Het geluid zit in je hoofd en je vingers, zoals Henk al aangaf. De rest kun je idealiter met de originele versterker, en anders met een Kemper. Speel je met je versterkercombinatie lekker zonder doorversterking en is die vintage sound de kern van je spel? Neem

dan toch maar je oude Ampeg B15 mee op tour. Hoop dat je niet te hard hoeft en bid voor een tour zonder rampjes.

Er verschijnen zeer regelmatig softwareupdates voor de Kemper, en onlangs nog een vloer-versie. Zou een toekomstige update zorgen voor de ultieme profile-gelijkenis, ook 'onderin'? Of gaat toch ooit een nieuw model, met een nog hogere resolutie, dat doen? Gitaristen horen naar verluidt minder verschil, bassisten dus duidelijk wel. Er is vooral iets met het 'gevoelde laag', en met

wellicht de 'traagheid' van de versterker in het laag (kan een Kemper sowieso wel voldoende 'traagheid' profilen?). Iets wat je met de metal-bassounds minder merkt? In die hoek is Kemper immers al vrij populair, ook bij bassisten. Hoe dan ook: profiling blijft. Het is al geweldig, en het kan alleen maar mooier worden. Zolang er maar voldoende mooie versterkers gebouwd en gereviseerd blijven worden. Bestaat er trouwens zoiets als copyright op het geluid van een versterker? **50**

kemper-amps.com

Rinus Gerritsen, óók op Kempers!

Natuurlijk hebben we Rinus Gerritsen gebeld. Want als deze bassist, die al een jaar of zestig op jacht is naar de ideale sounds óók met Kempers blijkt te werken, dan willen we daar het fijne van weten.

Rinus: 'Op een gegeven moment heb ik mijn drie complexe racks uit elkaar getrokken en de versterkers vervangen door Kempers. Er gaat nu een stereolijn voor hoog, modulatie, distortion enzovoorts plus één lijn voor het laag naar de tafel, en ik krijg alles terug via in ears.'

'Ik heb al mijn amps en diverse combinaties ervan, soms inclusief overdrive-pedaal, via DI geprofiled, dus niet via microfoons. En ik gebruik ze nu bij elk optreden, ook kleine. Dan staat die Kemper gewoon op m'n Portabass. Ik heb nu al mijn zelf geproduceerde sounds plus een paar uit de uitgebreide Kemper soundlibrary tot mijn beschikking. En dat zonder storende brommen, bijvoorbeeld door instraling op single coil-elementen. In die Kemper zitten namelijk fantastische noise gates die prima instelbaar en snel zijn, en dus vrijwel geen invloed hebben op de attack. Trouwens, de delays en reverbs op die Kemper zijn ook te gek! En als ik in de studio een nieuwe sound maak op de Kemper, luister ik 'm af via de monitors. de usb-stick neem ik mee, ik laad de profiles over in mijn live set-up en klaar!'

'Eén ding: het moet wel bij je passen. Ik ben een soundfreak, en altijd bezig met nieuwe dingen en gecompliceerde set-ups. Maar ik ken genoeg muzikanten bij wie dat gewoon niet past, die de weg kwijtraken met al die knoppen en presets. En ik respecteer ook absoluut iedereen die zweert bij zijn vintage buizenversterkers! Maar je begrijpt het al zeker: ik ben enthousiast, haha!'